

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

Encallats en el mediador

ESCULL • JxCat i ERC mantenen les diferències sobre la figura del mediador, després de la cimera prèvia a la taula de negociació

DISCRECIÓ • Partits i entitats independentistes no burxen en les discrepàncies i Rufián està segur que el diàleg és imminent

Dolors Bassa i Carme Forcadell, sortint de permís de les presons del Puig de les Basses i Mas d'Enric, ahir al matí ■ ACN

Unes hores de llibertat

Dolors Bassa i Carme Forcadell surten per treballar i fer voluntariat

Nacional P12,13

El síndic s'ofereix a impulsar un pacte pel dret a l'habitatge

El 2019 han augmentat les queixes a causa de l'emergència residencial

Nacional P10

La fiscalia acusa ara Alay de malversar fons

Nova persecució contra el director de l'oficina del president Puigdemont

Nacional P14

Front comú per al futur del Mobile a Barcelona

Europa - Món P21,22

El coronavirus posa en estat d'alarma el Japó

Cultura i Espectacles P25,26

Els periodistes homenatgen el dibuixant Jordi Soler

L'ESPORTIU

Futbol Barça

El Barça nega cap relació amb els atacs a les xarxes

Costadescans

Matalasseria · Butaques · Sofàs Confort

Plaça de les Tereses, 34
08302 MATARÓ
www.costadescans.com

Tel. 93 798 53 60
Fax 93 798 25 89
costadescans@costadescans.com

17145-12137520

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselllectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Eva Pomares

Persistències i bloquejos

Colpegen les fotografies de Carme Forcadell i Dolors Bassa, sortint ahir per primera vegada de les presons de Mas d'Enric i Puig de les Basses. Impressiona el rostre i el posat de serenor de la presidenta del Parlament. La determinació que expressa el seu "Persistim", piulat a les xarxes per Forcadell; i el "Seguim!" de l'exconsellera. Aquestes dues polítiques surten unes hores de la presó a tenir cura de familiars, que per cert també és una feina, imprescindible socialment. Fora de les presons, han d'ajustar les activitats exclusivament al que se les ha autoritzat des de les juntes de tractament dels centres penitenciaris. Les polítiques preses i els seus companys segueixen així complint una condemna mitjançant una mesura, que s'aplica a uns 500 presos a Catalunya. No són "semillieres", com enganyosament s'afanyen a escampar alguns mitjans espanyols. Un cop més, es pretén dificultar qualsevol solució política al conflicte i, de passada i si es

Davant un PP que no els donarà treva, els socialistes sols poden fer-hi front també amb persistència, determinació i valentia

pot, complicar la vida als represaliats independentistes i al nou govern espanyol. Casualitats, són unes imatges de dignitat i coratge des de les presons el mateix dia de la reunió entre el president espanyol, Pedro Sánchez, i el líder de l'oposició, Pablo Casado. Per si al socialista li quedava algun dubte, el PP no li pensa donar ni aigua, aquesta legislatura. Previsiblement, dispararà contra tota iniciativa del govern de coalició, exhibint el mode *martillo de herjes* tan estimat per la dreta espanyola quan no governa. Un PP que persegueix mantenir el bloqueig polític i que també posarà tots els impediments al que pugui sorgir de la taula de diàleg amb Catalunya. I armat amb l'alta judicatura de l'Estat per garantir els seus interessos, els del PP –ara menys que mai– no passen per la reforma del caducat Consell General del Poder Judicial. Un bloqueig complicat de desfer en l'àmbit judicial, però enfront del qual els socialistes sols poden fer-hi front també amb persistència, determinació i valentia. I evitant que el rumb el marquin les dretes.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

Un delit operístic

El programador i crític musical Luis Polanco, un basc que, jo que recordi, en català només deia "adeu" havent viscut bona part de la seva vida a Barcelona, volia com a subdirector del festival de Peralada que aquest produís i estrenés cada any una òpera amb un llibret en llengua catalana. Tenia present que una llengua minoritària com el txec havia entrat en bona part dels grans teatres a través de les òperes de Janáček. Mentre es preparava el muntatge de l'òpera *1714* a l'estiu del 2004, em comentava: "Si se'n fa una cada any, alguna serà boníssima i aleshores el català se sentirà al Met de Nova York." Malauradament, Polanco va morir dos anys després i, a banda d'altres circumstàncies, es va perdre l'impuls (i aquell entusiasme tan propi d'ell) per produir noves òperes en català a Peralada. De tant en tant, però, el festival n'acull alguna, com és el cas dels *Diàlegs de Tirant e Carmesina*, una òpera de cambra composta per Joan Magrané que s'hi va estrenar l'estiu passat i que aquest cap de setmana s'ha representat al Foyer del Liceu, al qual, es-

“La brevetat de l'òpera 'Diàlegs de Tirant e Carmesina' no produeix insatisfacció. En tot cas, un desig de més

sent el gran teatre i públic d'òpera a Catalunya, se li podria exigir una més gran implicació en la nova creació operística. El cas és que tant el festival com el Liceu donen suport al muntatge com a coproductors, però la producció és de l'Òpera de Butxaca i Nova Creació, que va fent una feina importantíssima.

Havent assistit a una de les representacions al Liceu, em pregunto per què el *Tirant lo blanc* no ha inspirat abans una òpera tenint a bastament

elements semblants als d'altres obres que han fornit la tradició operística: amor i èpica, en el seu cas travessats per la ironia. No em queda espai per especular-hi perquè, amb el que em resta, vull expressar la meua admiració per la composició de Magrané, d'una contemporaneïtat amb inspiració medieval; per la brillant adaptació dels passatges corresponents de la novel·la de Joanot Martorell realitzada per Marc Rossich, també director d'escena; pel treball dels cantants (Josep Maria Olivé/Tirant, Isabella Gaudí/Carmesina i Anna Alàs, que tant encarna la Viuda Reposada com Plaerdemavida) i dels sis músics dirigits per Francesc Prat. L'amor, al "Tirant", és sublim i alhora rabiosament físic. Ajornada la seva consumació, quan arriba, no exempta de la violència del cavaller, Carmesina lamenta: "E ço es lo que tan desitjava? Per la brevetat de tan poc delit..." La decepció de l'amor (o potser n'hauríem de dir del sexe) a la qual ens resistim. La brevetat d'aquesta òpera, però, no produeix insatisfacció. En tot cas, un desig de més.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/e59u3x>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Res és de franc

Segur que s'hi han fixat. I encara més si de tant en tant miren algun partit de futbol. Què hi fan, aquests anuncis d'apostes, abans, durant i després del partit? I què hi fan, Cristiano Ronaldo o Neymar, convidant a jugar i a apostar? Aquest és el missatge que han de donar, els que són els ídols de molts dels nostres fills? Ara es veu –ho va anunciar ahir el Ministeri de Consum– que l'Estat prohibirà la publicitat dels vals de captació i fidelització que anuncien aquestes cases de joc. Ja era hora! Són aquells anuncis que t'expliquen que els primers 40, 50 o 100 euros que et juguis en aquesta casa d'apostes són gratis. I un be negre! Primer, perquè en la majoria de casos, si amb aquest "regal" obtens algun premi, no te'l descanvien pas per diners en efectiu sinó per més diners per jugar. I segona, perquè del que es tracta en realitat és d'un regal enverinat, perquè t'hi enganxis –el joc sem-

“Què hi fan, Ronaldo o Neymar, anunciant cases d'apostes? Quina necessitat en tenen?”

pre porta associada la dosi d'adrenalina pertinent– i hi tornis. Un de cada vint adolescents, el 4,5% dels joves (ho deia un informe del CAC dies enrere), té conductes de risc en relació amb el joc i les apostes. I saben què més? Doncs que gairebé la meitat dels anuncis de joc i apostes es fan en horari protegit en el cas de la televisió. Un de cada tres anuncis d'un Barça-Madrid són d'aquesta temàtica, i a la ràdio, en un

clàssic, el 85% dels anuncis són de jocs d'atzar. Ho troben normal? Jo no. I entenc –o accepto– que existeixin les cases d'apostes, els bingos i el rasca-rasca. Però no que ho potenciïn, i encara menys que hi hagi determinades personalitats del món de l'esport que, amb les butxaques plenes i sense cap més necessitat que la cobdícia –si més no, jo ho veig així–, es dediquin a fer aquests anuncis. Em passa una mica el mateix (i ja ho he escrit en alguna altra ocasió, guanyant-me les crítiques d'alguna empresa) amb la publicitat aquesta del crèdit fàcil que t'ofereixen alguns anunciantes fent-te entendre que et sortirà pràcticament de franc, que només has de despenjar el telèfon i que ho tindràs al cap de dos minuts. Però vaja, això vostès ja ho saben. I si ara de cop el Ministeri de Consum se n'ha adonat i diu que ho regularà, doncs benvingut sigui. No m'atreviria a fer cap aposta sobre quant tardaran.

De reüll

Marga Moreno

La bretxa

En el tema de la igualtat anem lents, massa lents. Ahir mateix es va saber que la bretxa salarial a Catalunya entre homes i dones, és a dir, la distància del salari mitjà dels primers respecte al de les segones, continua en nivells intolerables i vergonyosos en una societat que es vol justa i avançada. Les dades, que també van amb força retard, entenc que per la perspectiva que escau a certs càlculs estadístics, revelen que el 2017 aquest percentatge es va reduir del 23,4% al 23%. Quatre misèrrimes dècimes en un any. I això amb tot un

Una diferència mitjana de més de 6.500 euros anuals és un insult

entramat de mecanismes oficials i també en l'àmbit privat, en principi pensats per avançar en el tema. Potser és l'hora de preguntar-nos si s'està fent prou feina, i si aquesta s'està fent prou bé i si hi ha prou informació i transparència sobre els resultats de les mesures que

s'apliquen, que haurien de ser més radicals en ambició i transversalitat, sense descartar la persecució i la penalització de la injustícia. La precarietat, la temporalitat i, sobretot, la parcialitat laboral duen nom de dona, i si no hi ha un esforç encara més gran i s'exigeix més compromís als responsables polítics i empresarials més enllà de la foto i la consigna, l'eliminació de la bretxa podria trigar fins a 40 anys, com explicava ahir el consternat conseller El Homrani. No tenim tant de temps. Ens calen resultats que puguem celebrar perquè una mitjana de més de 6.500 euros anuals de diferència és, senzillament, un insult.

Les cares de la notícia

SÍNDIC DE GREUGES

Rafael Ribó

Feina sota pressió

Malgrat la pressió partidista que està rebent per part de l'oposició al Parlament, el síndic continua fent la seva feina de controlar les administracions i denunciar els greuges als ciutadans, com la falta de protecció als drets socials i sobretot l'emergència d'habitatge, per a la qual va reclamar un pacte de país.

LLIBRETERA A LA LLIBRERIA CATALANA DE PERPINYÀ

Joana Serra

Una lluita heroica

La Llibreria Catalana de Perpinyà, l'única de Catalunya Nord especialitzada en llibres en català i de temàtica catalana, ha obtingut el premi Martí Gasull atorgat per la Plataforma per la Llengua, per la seva labor en la defensa de la llengua catalana, en aquest cas, a la comarca del Rosselló.

NINOTAIRE, ACTOR, FOTÒGRAF I PERIODISTA

Jordi Soler

Reconeixement

Més que merescut l'homenatge que ret avui el Col·legi de Periodistes al polifacètic autor de la tira còmica "Sísif". Un autèntic "home orquestra" d'aquest diari, on des del començament hi ha fet humor, il·lustració, opinió, fotografia, entrevistes, reportatges, mots encreuats o femèrides.

EDITORIAL

La repressió o el diàleg

La fiança de 4,1 milions imposada pel Tribunal de Comptes als consellers i alts càrrecs del govern de Carles Puigdemont intensifica d'una manera descarnada el corró de la repressió de l'Estat contra els responsables polítics de la celebració del referèndum de l'1-O. Cal recordar que el govern espanyol, en seu parlamentària primer i en seu judicial després, va certificar la inexistència d'una despesa de diner públic en l'organització del referèndum, però el jutjat número 13, el Suprem i ara el Tribunal de Comptes han fet els seus càlculs subjectius, tots diferents, i han imposat fiances contra l'economia personal i familiar dels acusats, per bé que aquest tribunal va acceptar ahir cobrar-se la fiança de les que ja s'havien pagat.

Ja hem vist com l'Estat, en la impetuosa defensa de la seva integritat territorial, no ha atès a principis democràtics, ni a drets constitucionals, ni tan sols a la realitat estricte dels fets o a l'esperit de les lleis o del Codi Penal per conjurar l'amenaça. No n'ha tingut prou de criminalitzar penalment una qüestió política, ni de condemnar a cent anys globals de presó els líders polítics i socials de l'independentisme. També busca un espoli econòmic que serveixi d'escarment a uns i dissuasió a la resta.

No és cap secret el control polític, per davant o per darrere, que hi ha a l'alta judicatura o en òrgans administratius, com ara la Junta Electoral o el Tribunal de Comptes, o a la fiscalia, que s'oposa al permís penitenciari a Jordi Cuixart per la seva ideologia i ahir iniciava un nou procés per malversació contra el cap de l'oficina del president Puigdemont, Josep Lluís Alay. La persecució política és un fet, una evidència, i el govern de Pedro Sánchez hi haurà de fer alguna cosa més enllà de negar-la en públic si no vol boicotejar el diàleg que ell mateix i el seu govern afirmen promoure com a eix bàsic de la legislatura.

Tal dia com avui fa...

1 any

Cinema en català

El percentatge de públic de pel·lícules en català original, doblat o subtitulat és d'un 2%, el més baix en 20 anys. No es compleix el pacte subscrit.

10 anys

Lluita de galls

El Congrés dels Diputats celebra un debat de cinc hores sobre la crítica situació de l'economia espanyola i explora la possibilitat d'un pacte anticrisi.

20 anys

Supressió de l'IAE

El president espanyol, José María Aznar, entra en campanya comproment-se a suprimir l'impost d'activitats econòmiques (IAE).

Full de ruta

Emili Bella

Això del mediador

Era el president José Montilla que, quan se li preguntava pel dret a decidir, responia que ja l'exercim cada vegada que hi ha eleccions. I és el president Pedro Sánchez que, quan se li parla d'un intermediari per al diàleg, replica que "el mediador seran els 47 milions de ciutadans que seran testimonis d'un diàleg franc, sincer i diàfan". És cert que una part no pot imposar el mediador a l'altra si aquesta altra no el vol. Hauria de ser un ens superior, la Unió Europea, qui pressionés l'Estat a acceptar-ne un, però perquè Brussel·les s'avingués a pressionar Madrid, abans caldria que l'independentisme tingués prou força per pressionar les institucions comunitàries perquè ho fessin. I aquest escenari ara mateix no es dona. Si es concentra tota la pressió en la figura d'un mediador i a tot estirar es guanya un mer relator que faci de notari i que sigui de l'Estat espanyol, encara que sigui basc, no cal

Un mediador tampoc no és garantia: només cal veure el cas que fa l'Estat al TJUE

ni parlar-ne, vista l'experiència del lehendakari el 2017. Ja n'hem viscut, de presumptes mediacions. Abans, que els 47 milions de ciutadans facin de testimonis. És clar que segurament ni això s'obtidria, simplement embarcari el diàleg nonat. Pedro Sánchez sap que si l'independentisme vol *sit and talk* s'empassarà aquesta reivindicació, ja que no hi ha consens al voltant de la necessitat d'un mediador. L'alternativa és plantar-se i no donar l'oportunitat a explorar tal diàleg. De garanties de compliment dels acords que es prenguin a la mesa de negociació, no, no n'hi ha cap. Però és que tampoc no hi serien amb un mediador: només cal recordar el cas que fa l'Estat a les sentències del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE), al grup de treball de les Nacions Unides sobre detencions arbitràries, a les observacions d'Amnistia Internacional, de la Comissió Internacional de Juristes, de la Federació Internacional pels Drets Humans o, aviat, de les conclusions de la investigació sobre els presos encarregada pel Consell d'Europa. És preferible que comenci el diàleg, a veure a quins escenaris porta. Potser embarranca igualment. El més a prop on conduirà és a la situació actual. El mínim que se'n traurà serà res.

Tribuna

Josep Milà i Albà. Arquitecte

Ai, les llicències d'obres!

Això de sol·licitar llicències d'obres afecta a més dels que ens pensem: des del llogater que vol reformar el bany, el promotor que vol fer habitatges, la cooperativa que vol construir pisos assequibles, els tècnics redactors de projectes... És un tràmit en què qualsevol endarreriment repercuteix econòmicament i organitzativament en molts estrats de la nostra societat. Recentment el Col·legi d'Arquitectes ha fet pública una enquesta dirigida als seus col·legiats. Volien saber el que trigaven a donar les concessions als diferents pobles de Catalunya. Era una enquesta feta a la part sol·licitant, obviant els que la concedeixen, l'administració local.

ELS RESULTATS han estat força galdosos per als municipis, i el que és més curiós, són indiferents respecte del partit polític que governa cada ajuntament. Només es salven, de forma lògica, els pobles petits. A partir de certa dimensió de nombre d'habitants, el temps de concessió dels dos mesos que marca la llei, es dispara dels sis fins als quinze

mesos. Alguns governants d'aquests municipis no s'ho han agafat gaire bé, sense recordar que està a la seva mà resoldre part del problema: reforçar el personal tècnic i administratiu i dotar d'equips informàtics adequats al servei de llicències del seu poble, en definitiva posar els mitjans necessaris. Però amb això només pot resoldre part del problema. Les llicències d'obres de les quals tothom s'omple la boca que formalment són un tràmit reglat, no ho són tant. Hi ha tantes normes, urbanístiques, de seguretat, d'accessibilitat, tècniques, d'habitabilitat, estètiques... que fan que tot plegat sigui un laberint ple de diverses interpretacions per cada article de cada una d'elles. S'entén que només reforçar els equips municipals no és suficient. Intentar que un tècnic municipal sàpiga en gran nivell cada una de les normes vigents és realment del tot impossible, tot i la bona voluntat que hi puguin posar. En tot cas poden arribar a un nivell d'expertesa molt gran pel que fa a un nombre reduït de normes i que de forma natural acostumen a ser les urbanístiques locals.

Pel que fa a les altres, sembla com si a cada ciutat o poble estiguem en un país diferent. Posar exemples mereix un capítol sencer, i voregen més l'anècdota que el rigor.

AL NOSTRE PAÍS anem tan endarrerits, que fins i tot quan una empresa estrangera es troba en aquest laberint, creu que això forma part d'una *mordida*, quan, ben lluny d'això, és tot el contrari. La complicació és en el fet no tenir criteris de tràmit i d'interpretació unificats a tot el país i d'un garantisme absurd hereu d'antics costums. S'han experimentat solucions que apunten resultats, com que els tràmits siguin telemàtics, imprescindible per al control documental, i dividir el control dels projectes en dues parts, la urbanística municipal, que poden controlar els tècnics municipals, i la nacional liderada per la Generalitat, controlada per organismes especialitzats en totes les normes restants. Tot plegat és molt embrionari acompanyat d'una certa por a fer passos en fals. La modernització del país passa per ser imaginatius i valents.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

'Claro de luna'

■ Els seus torrons del Portal de l'Àngel han acompanyat els galets de tots els meus Nadals. Intel·ligent, culte i ordenat. A la seva manera introvertit, però amb curiositat per tot i tothom. Molt unit als seus germans. Un avi modern, amant de la tecnologia. Aficionat a traduir llibres i al tennis, i amb compromís i desig de llibertat pel nostre país. La professió, molt important. Va treballar fins que la salut li ho va permetre, fa pocs anys. Amant de la música, capaç de tocar el piano d'oïda al menjador del carrer Bertran com si res. La música el va ajudar fins l'últim moment. Per les tardes de *Rummy*, els passejos de Palamós, les orxates al carrer Major, els diumenges, sants, aniversaris, Nadals. Caps d'Any i Reis, els 80 al Liceu, els dies a

la barraca, acompanyar-nos als esports, les bromes i converses, pel teu tarannà senzill i discret, per aprendre amb tu, gràcies. Te'n vas anar en pau i serenitat. Al cel siguis, avi. Amb la lluna, un estel. I és Nadal a la terra i al cel.

MIRIAM CASELLAS
Barcelona

Oh, s'ha suspès el Mobile!

■ De sobte, l'interès mediàtic pel coronavirus està remetenent, els morts també. L'interès baixa com si es tractés d'un simple xarampió en un país centreafricà. Les renúncies dels diferents operadors del congrés han sigut correlatives, les primeres d'empreses nord-americanes, diuen els malpensats que per una pugna comercial EUA-Xina. Però la renúncia definitiva,

la que ha fet la diferència, ha estat la de les agències d'escorts de luxe que es negaven a atendre els clients asiàtics per por del contagi.

Vist tot plegat, amb la voràgine informativa alimentada un cop més per l'eix Madrid-Barcelona, crec que el millor per l'any vinent seria implementar a Barcelona un congrés mundial de medicina antivírica.

Tots hi sortiríem guanyant.

LLUÍS MATAS i VIVES
Calella (Maresme)

Uns premis Oscar diferents

■ El coreà Bong Joon-ho, amb el seu film *Parásitos*, va passar davant de claríssims favorits, com ara *1917* o *Joker*, i va sumar estatuets a millor pel·lícula, millor director, millor guió original i millor film de parla no anglesa o internacional.

Parásitos és essencialment un crit de denúncia de la desigualtat social al seu país, on es reitera el seu dur missatge contra l'endèmica miopia de Hollywood.

Segur que el mateix Joon-ho no hauria pensat mai ser guanyador dels Oscar, però sembla força clar que està inaugurant un nou tarannà en una Acadèmia que es va obrint considerablement a un altre tipus de cinema. S'està obrint, d'alguna manera, una nova concepció en la pròpia visió cinematogràfica pràcticament sense precedents. Mai en la història dels Oscar una pel·lícula de parla no anglesa havia estat reconeguda de tal manera, i això mostra part d'aquest canvi.

Una nova realitat que ja no dubta a començar a valorar amb més justícia films realment rodons, intel·ligents i transgressors.

ANNA MARIA MUNTADA BATLLE
Granollers (Vallès Oriental)

La frase del dia

“A les escoles, hi havia barricades amb nens, gossos i cadires de rodes”

Juan Manuel Quintela, CAP DE LA BRIGADA D'INFORMACIÓ DE LA POLICIA NACIONAL L'1-0

Tribuna

Jaume Nolla. Periodista

L'ajornament

És realment sorprenent, alhora que llastimós, sentir com tota mena de periodistes, opinadors i patums a les quals se'ls demana el parer (que sovint ens el podríem estalviar) han celebrat amb alegries puerils la posada en marxa d'un invent anomenat taula de negociació. Poc abans de les eleccions al Congrés de Madrid del novembre del 2019 (eleccions en què hom va assegurar que els catalans ja no participariem mai més després del dia 1 d'octubre del 2017) encara el socialisme espanyol afirmava que allò que passa a Catalunya és un simple conflicte de convivència entre catalans i, superbs, tenien la barra d'amenaçar-nos de tornar a aplicar el seu article 155. Una Loapa actualitzada.

TOTS SABEM que d'aquesta taula absurda no en sortirà res. Els escagassats oficials que suara hem comentat afirmen que és un bon pas per trobar una sortida al “problema català” (com és que no es diu mai res del problema espanyol, que és el veritable cavall de batalla?). Fins i tot inventen enquestes que asseguren que el 80% dels catalans estem d'acord que comencin a parar taula. Estan cofois perquè el PSOE “ha admès” per primer cop que la relació amb Catalunya és un “problema” de caire polític, cosa que no havia fet el PP anteriorment. Tothom sap que si el PSOE no necessita un grapat de vots no parlariem de taula, ni de cadires, ni d'estovalles..., però no hi ha ningú més cabut que aquell a qui li plau viure en ganyat.

TOT PLEGAT ÉS un intent poc traçut (però, tanmateix, efectiu) de mantenir alguns sectors independentistes distrets amb una nova aportació al *totum revolutum* de l'estupidesa mediàtica habitual. Els més entretinguts són aquells que viuen en un món de flors, violes i romaní, que s'autocompadeixen cons-

tantment de les injustícies espanyoles i neden en el victimisme destructiu que impedeix treballar per aconseguir allò que, en teoria, l'independentista ha de tenir com a objectiu. En el cas, és clar, que aquest en tal sigui realment independentista. El diàleg i la negociació amb el govern que hi hagi a Espanya (o el que quedi de l'Estat que vulgui dur aquest nom) és quelcom que s'ha de fer sempre després de la independència. Amb aquesta Espanya d'inspiració astur-leonesa-castellana creada entre el XVIII i el XIX (amb l'ajuda ideològica intencionada d'aragonesos i bascos, no ho oblidem), no hi ha res a fer, ni gran cosa a parlar, tret de qui es queda què i com ens tornen tot el que ens han espoliat des de fa segles.

ELS ESPANYOLS, de dretes, d'esquerres, del mig i de les vores, no volen ni sentir a parlar de cap referèndum català d'independència. Ells, primer, són espanyols. No pas com nosaltres, que primer som d'una ideologia metafísica, després del partit menjadora, després del poble i, al final, amb una mica de memòria, ens recordem de Catalunya. Postergar l'inevitable és cosa pròpia de

“Els espanyols, de dretes, d'esquerres, del mig i de les vores, no volen ni sentir a parlar de cap referèndum català d'independència”

neuròtics, d'immadurs. Ajornar *sine die* només provoca més insatisfacció, incomoditat, malestar i angoixa.

ÉS CURIÓS com el processisme imperant fa servir ara mateix la tècnica Rajoy: “Si espero un temps prudencial sense fer res, anant en paral·lel, de ben segur que les coses se solucionaran soles.” Després de l'engany que ens van encolorar (“Si guanya el sí proclamarem la independència l'endemà”, Sergi Sebrí *dixit* fa tres anys) ara ordeixen taules per postergar una feina que no tenen gens de ganes de fer, precisament perquè porta molta feina. Posar-se a treballar per a la independència demana un coratge i un sacrifici que molt pocs estan disposats a pagar. I encara menys a explicar-ho amb tots els ets i uts als teus conciutadans. És com aquell pòtol que no vol fer una feina feixuga i desagradada. És no voler enfrontar-se amb allò que realment pertorba o és molest. És voler evitar l'enfrontament inevitable amb Espanya.

AMB EL COR A LA MÀ: hom pensa que la independència de Catalunya no aportarà cap enrenou amb Espanya o allò que en quedi? Ens odien, però no ens volen deixar anar. I no només perquè paguem la festa. Un comportament neuròtic que s'afegeix al dels catalans que s'engresquen a fer taules de collonades. És la manera de no posar en marxa la independència per la feinada que comporta i l'alt cost que no estan disposats a pagar. Ajornar la feina de fer la independència quan tocava, quan ho teníem tot de cara i veníem de les grans manifestacions de consens, només farà que els que venim al darrere tinguem el doble o el triple de la feina que no van fer els processistes quan tocava. Si és que realment era la independència allò que volien fer. Moltes gràcies per la vostra neurosi i la vostra covardia.

De set en set

Enric Serra

El mediador (in)necessari

Quim Torra ha manifestat a aquest diari que, per a JxCat, la figura del mediador en les converses entre el govern espanyol i el català és un requeriment de la majoria parlamentària i que no s'hi pot renunciar sense contradir els arguments que s'han esgrimit per aprovar-lo. Aquesta seria una categòrica raó de pes si no fos que molts acords polítics no passen de ser declaracions d'intencions que mai no s'acaben materialitzant per manca d'interès real o de condicions objectives. Per tant, per més formalitat parlamentària que hagi tingut, ara tampoc no vindrà d'aquí si es prescindeix d'aquesta figura, que no tindrà cap funció rellevant a fer perquè els interlocutors ja estan d'acord a asseure's a la taula i no prendran cap acord que ambdues parts no estiguin disposades a prendre.

ERC, en canvi, adueix que la incorporació d'un mediador és un obstacle de confiança per al govern espanyol i que imposar-lo podria reduir les expectatives d'acord entre les parts, com si l'amnistia i l'exercici del dret a l'autodeterminació de Catalunya que els republicans asseguruen mantenir com a teló de fons de les converses fossin dolços caramels i no píndoles amargues per a l'executiu de Sánchez. Per tant, la presència d'un mediador no pot afegir obstacles on ja n'hi ha de més considerables.

ERC, en canvi, adueix que la incorporació d'un mediador és un obstacle de confiança per al govern espanyol i que imposar-lo podria reduir les expectatives d'acord entre les parts, com si l'amnistia i l'exercici del dret a l'autodeterminació de Catalunya que els republicans asseguruen mantenir com a teló de fons de les converses fossin dolços caramels i no píndoles amargues per a l'executiu de Sánchez. Per tant, la presència d'un mediador no pot afegir obstacles on ja n'hi ha de més considerables.

Tant li fa, doncs, si n'hi ha com si no n'hi ha, de mediador. És més important que JxCat i ERC siguin capaços de consensuar aquesta decisió que no pas fer-la servir per tirar-se els plats pel cap i anar a la taula dividits i afeblits. Pedro Sánchez provarà d'imposar els 44 punts que va lliurar al president de la Generalitat i els nostres representants haurien de procurar que aquests punts no siguin de sutura per cosir-nos la boca i les esperances.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Sortides
puntuals
dels presos
polítics**

Forcadell i Bassa ja surten per atendre familiars grans i Forn treballarà a Mediapro

**Informe anual
del síndic de
greuges,
Rafael Ribó**

Creix l'emergència residencial i es detecta més vulnerabilitat en educació i salut

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Discrepància i discre

PREPARATIUS· Hermètica cimera de partits i entitats independentistes prèvia a la taula de governs **DISSENSIÓ**· JxCat i ERC mantenen les diferències sobre la necessitat d'un mediador **LÍMIT**· Ruffián, convençut que el diàleg començarà la setmana vinent

Emili Bella
BARCELONA

L'independentisme va voler rentar ahir a casa la roba bruta per afrontar l'inici del diàleg amb Pedro Sánchez –encara sense data exacta– i es va encomanar a la discreció i a l'hermetisme en una cimera de partits i entitats en forma de dinar a les Cases dels Canonges. Les parts no van voler fer comentaris sobre la trobada ni tornar a explicitar el que els separa: el mediador. Al matí, després de les executives, el PDeCAT sortia dient que es tracta d'una figura que reclama el Parlament, no pas Quim Torra; i ERC remarcava que no entendria que es pretengui “dilatar” el començament de la negociació entre governs per aquest motiu. El president té la intenció de tornar a posar la qüestió de l'intermediari a consideració de la cambra si Sánchez el rebutja.

Torra va convocar partits i entitats independentistes al migdia per fer-los avinent el contingut de la reunió que va mantenir amb el president espanyol el 6 de febrer al Palau de la Generalitat. Hi eren presents el vicepresident, Pere Aragonès; la consellera de la Presidència, Meritxell Budó; la secretària general adjunta d'ERC, Marta Vilalta; el president del Consell Nacional republicà, Josep Maria Jové; i la diputada i cap de files de JxCat a l'Ajuntament de Barcelona, Elsa Artadi.

També hi havia representants de la CUP, d'Òmnium Cultural i el vicepresident de l'ANC, Pep Cruanyes. Els protagonistes volien descarregar al màxim la pressió de sobre la cimera i mirar d'arribar a la reunió amb Sánchez amb la destal de guerra enterrada, malgrat el context pre-electoral.

ERC exigeix que la taula arrenqui el més aviat possible; com a màxim, la setmana vinent, que és, de fet, el límit que van posar Torra i Sánchez al Palau per celebrar la primera trobada entre governs. El portaveu d'ERC al Congrés, Gabriel Ruffián, està convençut que “a tot estirar, serà la setmana que ve”. En una conversa informal amb periodistes a Madrid va constatar voluntat de les dues parts perquè així sigui. Els temors que tot plegat es dilati no són infundats, tenint en compte que la primera data per a l'inici del diàleg eren els expirats quinze dies posteriors a la constitució del govern espanyol.

La bilateral, després

Els republicans defensen que la negociació ha de ser abans que es reunexi la comissió bilateral Estat-Generalitat, que és on el govern vol discutir la gran majoria dels 44 punts de l'agenda per al retrobament que Sánchez va deixar sobre la taula de Torra –tots els que no fan referència al conflicte polític, que es reserven per a la mesa entre governs–. La portaveu republicana,

El PDeCAT vol igualtat de condicions

El Partit Demòcrata aposta per deixar en mans de la militància la confecció de les propes llistes electorals de JxCat. “La nostra voluntat és que l'associat pugui decidir qui el representa”, va defensar el portaveu de la formació, Marc Solsona, que va excloure el president Carles Puigdemont d'aquesta fórmula pel seu “lideratge de país”. “Un cop identificat el nostre lideratge, mirem com podem fer efectiu la resta de l'espai perquè tothom pugui

concurrer amb una certa igualtat de condicions”, va insistir. L'endrega de JxCat és encara en una fase preliminar. En aquest sentit, Solsona va afirmar que els diversos actors de l'espai, entre els quals hi ha la Crida Nacional per la República impulsada per Puigdemont, Jordi Sánchez i Quim Torra, hauran de decidir si estableixen un mecanisme conjunt per a la tria dels candidat o bé “cada un ho fa amb els seus mecanismes”, com fins ara.

Marta Vilalta, creu que aquest ordre de factors és una manera perquè La Moncloa demostrí que està disposada a abordar la resolució del conflicte.

Entretant, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, situa les dues reunions (entre governs i bilateral) dins d'aquest atapeït mes de febrer, sense concretar-ne l'ordre. El líder socialista va garantir que no hi ha voluntat de tancar la taula entre governs amb la reunió Estat-Generalitat: “Va ser amb ERC que el partit socialista va crear aquesta comissió específica; totes

dues tenen el seu sentit i s'han de posar en marxa aquest febrer.” En el marc d'una visita a la Canonja (Tarragonès), Iceta va aprofitar per circumscriure la discrepància sobre el mediador a “una discussió entre independentistes”, i ho va descriure com “un tema per erosionar ERC”.

D'altra banda, els comuns, que seran a la taula entre governs per mitjà del vicepresident espanyol Pablo Iglesias, van carregar contra el paper del president de la Generalitat en la negociació. “Aquest cap de setmana, Quim Torra ha

L'APUNT

El MWC s'acaba

Carles Sabaté

Barcelona ha avançat sovint a cop d'esdeveniment. El congrés de mòbils era el màxim exponent d'un lideratge en congressos, ja que facturava un terç dels ingressos anuals de la Fira, per exemple. L'objectiu de les institucions és ara garantir-ne el manteniment fins més enllà del 2023, quan la mateixa edició del 2021 perilla, i no per si GSMA canvia de seu, sinó perquè les empre-

ses han demostrat que no els cal una macrotrabada per exposar novetats a les xarxes, bàsicament el 5G, o els aparells. Res no serà igual després del 2020, i el camí és ara buscar noves trobades o espais de debat i intercanvi sobre tecnologia. Fa bé, la ciutat, de posar els ous a diverses cistelles, i el saló de la imatge de l'any que ve n'és la millor mostra i aposta.

eció

El president, Quim Torra, i el vicepresident, Pere Aragonès, la setmana passada al Parlament ■ EFE / A. DALMAU

Pedro Sánchez i Pablo Casado, ahir, a l'entrada de La Moncloa, on es van reunir durant una hora i mitja ■ ACN

Casado exigeix la fi del diàleg i ho bloqueja tot

■ El líder del PP s'enroca negant pactes i perpetua el poder judicial caducat des del 2018 ■ S'ofereix a Sánchez "si trenca amb 'bataxunos' i independentistes"

David Portabella
MADRID

Les reunions del president espanyol amb el líder de l'oposició i la firma de pactes d'estat són vestigis del bipartidisme que topen contra el primer govern de coalició des de la Segona República. En vigílies de copresidir amb Quim Torra a la taula de governs, Sánchez va citar Pablo Casado durant una hora i mitja a La Moncloa per convidar-lo al diàleg i es va trobar un líder del PP que exigeix aturar el diàleg i trencar amb ERC sota l'amenaça de bloquejar tot el que té a l'abast, com ara la renovació del poder judicial, caducat des del desembre del 2018. "Si Sánchez trenca amb bataxunos i independentistes, aquí tindrà el PP", va ser l'oferta de Casado.

Com ja va assenyalar aquest diari el 12 de gener, Sánchez ha interioritzat des del dia u del seu govern que viurà una legislatura sense opció a cap pacte d'estat. I el motiu és doble: firmar un paper amb Sánchez és firmar-lo ara també amb el vicepresident Pablo Iglesias, i Casado té a més l'alè de Vox al clatell com a element de pressió addicional a la dreta de la seva dreta. "Ni compromís per Espanya ni mà allargada. El PP segueix en el bloqueig", constata Sánchez al final de la reunió.

Amb un ordre del dia que incloïa el finançament autonòmic, el Pacte de Toledo i renovar el Consell General del Poder Judicial (CGPJ), Casado va optar per esquivar el no directe dictant unes condicions que són una esmena a la totalitat als primers dies

Les frases

“Si Sánchez trenca amb 'bataxunos' i independentistes, aquí tindrà el PP”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

“Ni compromís per Espanya ni mà allargada. El PP segueix en el bloqueig”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

de govern: renunciar a la taula de governs, garantir la inhabilitació de Torra, no fer "indults encoberts" rebaixant les penes per sedició en el Codi Penal, retirar Dolores Delgado com a fiscal, enaltir Juan Guaidó a Veneçuela, mantenir fil per randa la reforma laboral de Mariano Rajoy i fer uns pressupostos que no apugin els impostos.

Segons Casado, la seva oferta és "un compromís per Espanya" en termes assumibles per "seure i

parlar de les preocupacions reals dels espanyols". "El PP és un partit de govern fins i tot quan estem circumstancialment a l'oposició. No podem limitar-nos a la crítica i quedar-nos de braços plegats", avisava el líder conservador. Amb Sánchez renunciant ahir a posar veu a la seva versió més enllà de piular a la xarxa social Twitter, era la ministra portaveu María Jesús Montero la que acusa Casado d'una falsa ofer-

ta, perquè la condició és "que el govern renunciï al seu programa electoral i apliqui el programa del PP, la qual cosa seria un frau electoral". El president del PP va deixar La Moncloa sense ocultar que el pacte d'estat és una espècie en perill d'extinció en la selva política estatal i que el seu estat d'ànim amb Sánchez és el neguit permanent. "En termes generals, no acostumo a sortir més tranquil de les reunions amb Sánchez", confessava. Conscient que ni Santiago Abascal -pel fet de liderar l'ultradreta Vox- ni Inés Arrimadas -perquè Cs és irrellevant al Congrés- seran citats per Sánchez, Casado sí que va voler assumir amb plenitud el rol de líder de l'oposició compareixent a La Moncloa i reivindicant el PP com "la força tranquil·la". "Som el partit dels moderats", va defensar Casado. La bandera moderada era arriada en plena tempesta al PP pel viratge cap a la dreta en afers com ara l'eutanàsia, quan el diputat José Ignacio Echániz va acusar el govern de perseguir l'estalvi en sanitat tot i veure a la tribuna del Congrés Ángel Hernández, que el 2019 va ajudar a morir María José Carrasco com a últim acte d'amor.

El CGPJ demana 210 vots

Per renovar el CGPJ, que és l'òrgan de govern dels jutges i que està presidit per Carlos Lesmes, el Congrés necessita una majoria reforçada de 210 vots. Amb 155 vots del PSOE i Podem, a Sánchez li cal tant sí com no el PP (89). Els vocals del CGPJ van ser elegits el 2013, quan Rajoy tenia majoria absoluta, i el bloqueig serveix a Casado per perpetuar sine die els peons judicials del PP quan la majoria conservadora no és la de les Corts sorgides de les urnes del 10 de novembre. Casado imposa la situació ja viscuda del 2006 al 2008, amb José Luis Rodríguez Zapatero de president, quan el PP va descobrir que li era més profitós vetar la renovació i eternitzar magistrats afins. ■

tornat a demostrar que JxCat no té intenció ni capacitat de liderar la taula de diàleg", va assegurar el seu portaveu, Joan Mena, en resposta a l'entrevista del president a El Punt Avui en què advertia que ningú hauria de pretendre que a la taula "es parli de Rodalies", ja que del que s'ha de discutir és del conflicte polític. "Volem saber si únicament és Quim Torra qui es nega a parlar de finançament, rodalies i hospitals, o si és una estratègia compartida amb els companys d'ERC", va reclamar Mena. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Dolors Bassa (esquerra), ahir, sortint de la presó de Puig de les Basses, i Carme Forcadell, sortint de la presó de Mas d'Enric ■ EFE / MARC PUIG / ERC

Forcadell i Bassa surten per treballar i fer voluntariat

■ Quim Forn es podria incorporar a Mediapro com a conseller jurídic, segons el director del grup de comunicació ■ Falten per resoldre les peticions de permisos per a Romeva, Rull, Turull i Junqueras

Redacció
BARCELONA

No era la llibertat, només un permís, però l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell va sortir ahir de la presó de Mas d'Enric, al Catllar. És la seva primera autorització des que va ingressar a la presó, en compliment de l'article 100.2 del reglament penitenciari, que permet als interns sortir a treballar o a fer tasques de voluntariat abans d'estar classificats en el tercer grau de tractament. També qui va ser titular de la conselleria de Treball, Afers Socials i Famílies, Dolors Bassa, va sortir al matí amb permís des de la presó de Puig de les Basses, a Girona. A Bassa se la va poder veure durant la seva intervenció en la comissió sobre l'article 155 al Parlament de Catalunya, a principis de febrer, però a Forcadell feia mesos que no se la podia veure en llibertat. També es preveu que l'exconseller

Les frases

“Primera sortida per l'article 100.2. No és la llibertat. Seguim!”

Dolors Bassa
EXCONSELLERA DE TREBALL, AFERS SOCIALS I FAMÍLIES

“Són la imatge de la derrota de l'Estat, la presó del qual no servia de res, ni per fer-nos defallir”

Marta Vilalta
SECRETÀRIA GENERAL ADJUNTA ERC

Joaquim Forn surti proparament i que s'incorpori a l'empresa Mediapro com a conseller jurídic, amb l'encàrrec de portar temes de dret públic, segons fonts del grup de comunicació. Condemnat a una pena de deu anys i mig per un delictes de sedició, Forn podrà sortir de la presó dotze hores i mitja al dia, cinc dies a la setmana, de dilluns a divendres.

El director general de Mediapro, Jaume Roures, explicava ahir la seva intenció de contractar Forn durant una entrevista en un programa de Catalunya Ràdio.

Amb el missatge “Per sistim”, Forcadell va pu-

blicar a les xarxes socials una fotografia seva sortint de la presó i va rebre el suport de companys que en van valorar la fermesa i l'actitud.

Mare d'edat avançada

Està previst que Forcadell porti a terme tasques de voluntariat i cuidi la seva mare, d'edat avançada. El pla de sortides previst per la junta de tractament de Mas d'Enric permet a l'expresidenta del Parlament abandonar la presó un total de tres dies entre setmana, a raó de nou hores diàries, inclòs el desplaçament d'anada i tornada al centre penitenciari. Cal recordar que Forcadell ha

La data

14.10.19

Es fa pública la sentència per als presos polítics, amb penes d'entre 9 i 13 anys de presó per delictes de sedició.

estat condemnada a onze anys i mig de presó pel Tribunal Suprem, també acusada de sedició, com la resta de presos polítics.

En les últimes setmanes, la junta de tractament de la presó de Lledoners també ha acordat flexibilitzar el règim aplicat a Jordi Cuixart i a Jordi Sànchez: l'expresident de l'ANC podrà sortir tres dies a la setmana i Cuixart, cinc, tant per anar a treballar com per participar en activitats de voluntariat, segons agències.

L'aplicació de l'article 100.2 del reglament penitenciari el proposen les juntes de tractament de les presons –integrades

per juristes, psicòlegs, educadors socials, metges i mestres– i els eventuals recursos s'esgoten a l'Audiència de Barcelona, a diferència de la classificació penitenciària, en què l'última paraula la té el tribunal sentenciador.

Les defenses dels presos polítics, condemnats a penes d'entre nou i tretze anys de presó, van presentar les peticions per als diversos permisos i cal saber encara què s'ha decidit en el cas de les peticions de Raül Romeva, Oriol Junqueras, Josep Rull i Jordi Turull, ingressats a la presó de Lledoners en compliment de la sentència.

La secretària general adjunta d'ERC, Marta Vilalta, va assegurar ahir en un contacte informatiu que les imatges de Forcadell i Bassa sortint de la presó són “la derrota de l'Estat”. “Són la imatge de la derrota de l'Estat, la presó del qual no servia de res, ni per fer-nos defallir”, va assegurar. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

El bloqueig general

Éra clar que Sánchez i Casado estan com gat i gos. La composició aritmètica de la legislatura espanyola preveu que govern i oposició no tinguin cap mena d'acord. Aquest fet suposa un bloqueig de les institucions de l'Estat tal com es va poder constatar ahir després de l'entrevista entre Sánchez i Casado. La principal dificultat serà que les Corts espanyoles, sense un acord entre el PSOE i el PP, no podran modificar el Codi Penal per poder canviar l'aplicació dels delictes de sedició. Tampoc es podrà nomenar Dolores Delgado fiscal general de l'Estat. Ni el Consell General del Poder Judicial, ni un consell per a la televisió pública, ni el Tribunal de Comptes ni, entre d'altres institucions, la del Defensor del Poble. Un bloqueig per la renovació insà en una democràcia. Els mandats de les institucions són per un temps concret i segons les correlacions de forces de les eleccions.

La mala praxi de bloqueig al Congrés i al Senat hauria de servir d'exemple a Catalunya. Fet que no està passant. Hi ha una llarga llista d'organismes penitenciaris de renovar al Parlament de Catalunya que clama al cel i que són deguts al fet que els partits polítics són incapaçs de posar-se d'acord a l'hora de consensuar noms que siguin responsables de les institucions –institucions sagrades– sobretot quan el poder és feble. L'exemple més clar de manca de renovació és la sindicatura de greuges (Rafel Ribó hi porta setze anys). La cooperació de mitjans públics a banda de la Sindicatura de Comptes, el CAC i altres organismes que els seus càrrecs no responen a la correlació política actual.

La manca d'acord parlamentari està portant a una anomalia democràtica. Caldria saber qui és que es nega tirar endavant els acords o bé si tot plegat és una estratègia compartida.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Campo retocarà la pena de sedició al dictat de Podem

El ministre deslliga el pacte amb ERC i la reforma al Codi Penal ■ Asens veu possible la llibertat dels presos el 2020

David Portabella
MADRID

Si hi ha un lloc al Congrés on ara es poden concentrar les passions més enllà de l'hemicicle, és la comissió de Justícia, i el ministre Juan Carlos Campo hi va debutar ahir davant d'uns portaveus que van des de Jaume Alonso-Cuevillas –diputat de JxCat i advocat de Carles Puigdemont– fins a Edmundo Bal –adepte de la rebel·lió sent advocat de l'Estat i ara diputat de Ciudadanos– o l'ultradretà Javier Ortega Smith –diputat de Vox i advocat acusador en el judici del procés– i Bel Pozueta –diputada d'EH Bildu i mare d'un jove pres pel cas d'Alsasu. Campo manté el propòsit de reformar el delictes de sedició –el que manté els presos polítics condemnats– al dictat de Podem, però ho

deslliga de “cap pacte” amb ERC i ho emmarca en la reforma global del Codi Penal per a la qual demana el màxim consens, també a la dreta. “No hi ha cap compromís amb cap partit per modificar el Codi Penal, buscaré el màxim consens i el més ampli debat”, prometia.

La cautela de Campo a l'hora de no enervar el PP, Vox i Cs contrasta amb el reconeixement clar per part de Jaume Asens, líder del grup d'Unides Podem al Congrés, que la conseqüència de retocar la sedició és que els presos del procés recuperin aviat la llibertat. Per Asens, que s'ha reivindicat com a ideòleg d'aquesta solució, la reforma del Codi Penal es podria culminar aquest 2020 per fer possible ja aquest any la llibertat dels condemnats. “És una possibilitat i s'haurà de veure.

Hi ha voluntat tant del PSOE com nostra de modernitzar i democratitzar el Codi Penal en molts punts, i el de la sedició n'és un”, admetia Asens ahir al Congrés. Campo sí que promet portar al Consell de Ministres la reforma de la llei d'enjudiciament criminal (Lecrim) abans d'acabar el 2020. En la rèplica, però, Carolina Telechea (ERC) li va retreure l'existència de l'Audiència Nacional. “Si no existís l'Audiència, l'hauríem d'inventar”, rebatia Campo. Telechea l'alerta que si ell compleix, tindrà ERC “al costat”, però si no ho fa els tindrà “enfrent”. “No la suavitzin, deroguin la sedició si volen desjudicialitzar el conflicte. La dreta ho protestarà igual”, va dir Cuevillas al ministre. Vox, el PP i Cs van censurar que la nova fiscal general sigui l'exministra Dolores Delgado. ■

El ministre Juan Carlos Campo, ahir, en la comissió de Justícia del Congrés ■ F. ALVARADO / EFE

Les frases

“No hi ha cap compromís amb cap partit per modificar el Codi Penal. Buscaré el màxim consens”

Juan Carlos Campo
MINISTRE DE JUSTÍCIA

“Hi ha voluntat per part del PSOE i Podem de modernitzar i democratitzar el Codi Penal sobre sedició”

Jaume Asens
PRESIDENT DE PODEM AL CONGRÉS

“No la suavitzin, deroguin la sedició si volen desjudicialitzar el conflicte. La dreta ho protestarà igual”

Jaume Alonso-Cuevillas
DIPUTAT DE JXCAT AL CONGRÉS

Els Mossos van reforçar les plantilles l'1-0

Agents diuen que hi va haver més efectius a les comissaries de Barcelona

Redacció
BARCELONA

Tres agents que van treballar l'1-0 a la ciutat de Barcelona van explicar ahir durant el judici que se celebra contra l'anterior direcció dels Mossos que totes les comissaries de districte de la capital es van reforçar amb personal extra i no es van concedir permisos especials per a aquell dia.

Un mossos, durant el referèndum de l'1-0 ■ E.M.

L'inspector en cap de la comissaria de Sarrià-Sant Gervasi, que va explicar que hi va haver molts de moments “caòtics” perquè la policia espanyola actuava sense avisar els Mossos, va explicar que aquell dia van treballar per a la comissaria una vintena d'agents extres més per cobrir la vintena de col·legis del districte i dues furgonetes de l'àrea penitenciària.

El cap de torn del districte de Gràcia va explicar que la plantilla aquell dia era el doble o el triple de l'habitual i que només hi havia una patrulla disponible per a tasques fora del referèndum, quan normalment són de quatre a sis. “No es va donar cap permís, jo no havia vist mai tanta gent treballant en un sol torn”, va assegurar, i hi va afegir que agents que normalment treballen als despatxos van sortir a vigilar col·legis. ■

ADVANCED FACTORIES
INDUSTRY 4.0 CONGRESS

3-5 MARÇ 2020
BARCELONA CCIB

DESCOBREIX LA NOVA VISIÓ PER A LA INDÚSTRIA

+360 EXPOSITORS PRESENTEN LES SEVES SOLUCIONS EN:

Màquina-sino	Intel·ligència Artificial	Software Industrial	Visió artificial AR/ RV
Automatització i Robòtica	Big Data	Eficiència Energètica	Blockchain
Fabricació Additiva	Manteniment Predictiu	IoT i Ciberseguretat	Machine Learning

INDUSTRY 4.0 CONGRESS

+260 EXPERTS INTERNACIONALS I 8 EIXOS VERTICALS

Aeronàutica	Salut	Alimentació	Siderúrgia	Automoció	Textil	Ferrovial	Energia
-------------	-------	-------------	------------	-----------	--------	-----------	---------

GLOBAL PARTNER

Acreditat a Advanced Factories amb el codi AF20BMPAVUI
WWW.ADVANCEDFACTORIES.COM

presenta **NEBEXT**

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fiscalia es querella contra el cap de l'oficina de Puigdemont

■ Acusa Josep Lluís Alay de malversació per haver gastat uns 5.000 euros en un viatge a Nova Caledònia el 2018 ■ Responen que és "oficial i justificat" i que "continua la persecució" a l'entorn de l'expresident

M. Piulachs
BARCELONA

La fiscalia de Barcelona va informar ahir que ha presentat una querella per malversació de fons públics contra l'historiador Josep Lluís Alay, a qui acusa d'haver gastat prop de 5.000 euros en un viatge a Nova Caledònia el novembre del 2018 com a representant de l'oficina de l'expresident Carles Puigdemont. També s'acusa la secretària general de Presidència, Meritxell Masó, d'haver-ho autoritzat. L'oficina de l'expresident sosté que el viatge és "oficial i està justificat", ja que era amb motiu de la celebració del referèndum d'autodeterminació de l'arxipèlag francès i hi havia estat convidat oficialment pel Front d'Alliberament Nacional de Canac Socialista (FLNKS). I es va acusar la fiscalia de "continuar una persecució contra l'entorn de l'expresident Puigdemont".

La querella anirà a càr-

Josep Lluís Alay, amb el seu advocat, Jaume Alonso-Cuevillas, i altres càrrecs, dirigint-se a l'Audiència Nacional, el 2018 ■ EFE

rec de la titular del jutjat d'instrucció 28 de Barcelona, que ara decidirà si hi ha indicis de delictes i cita Alay i Masó a declarar com a investigats.

En el seu escrit, la fiscal Teresa Duerto exposa que es van obrir diligències d'investigació el setembre del 2018 per aclarir si el

nomenament d'Alay, al juliol, respectava les funcions que marca la llei com ara "donar cobertura a les necessitats personals i polítiques de l'expresident". La llei i el posterior decret que regulen des del 2003 les prerrogatives dels expresidents de la Generalitat estableixen que po-

dran disposar d'una oficina amb tres persones adscrites al seu servei a càrrec de l'erari públic, com a personal eventual del Departament de la Presidència, i amb una dotació presupostària per a despeses d'oficina, atencions de caràcter social i, si cal, despeses per al lloguer d'im-

La xifra

4.917

euros es van destinar en el viatge a Nova Caledònia i la manutenció, a banda d'11 euros dels peatges a Lledoners.

El Tribunal de Comptes no embargarà per l'1-O

■ Accepta els 2,1 milions de la fiança al Suprem i espera els altres 2 del jutjat 13

Mayte Piulachs
BARCELONA

El Tribunal de Comptes no embargarà béns dels 28 demandats —entre ells l'expresident Puigdemont, tots els exconsellers i funcionaris de la Generalitat— per haver organitzar el referèndum d'autodeterminació de l'1-O, i que va xifrar en un cost 4.146.274 euros.

Els advocats dels afectats van exposar a la instructora que els diners

que els reclama en l'anomenada liquidació provisional estan duplicats com a fiança en altres dues causes, en aquest cas penals: el Tribunal Suprem (2.135.948 euros) i el jutjat d'instrucció 13 de Barcelona, que va exigir una fiança de 5,8 milions d'euros a una trentena d'investigats, entre càrrecs de la Generalitat i empresaris, per haver organitzat l'1-O. Ahir, un dia abans d'esgotar-se el termini per dipositar els diners, una responsable de premsa del Tribunal de Comptes va informar que la delegada instructora va demanar als dos tribunals penals testimoni de la responsa-

bililitat civil exigida, i que el Suprem ja ha enviat els 2,1 milions que tenia dipositats, ja que en la sentència contra els independentistes catalans, com demanava la fiscalia, va derivar la reclamació de la suposada despesa del referèndum de l'1-O a aquest tribunal comptable.

Ara s'espera que la magistrada del jutjat de Barcelona derivi els 2 milions que falten cap al Tribunal de Comptes, i encara li restaran 3,8 milions d'euros, i haurà de determinar què fer-ne. Si finalment és així s'evitarà totalment que s'embarguin comptes i béns dels polítics i funcionaris demandats, en una

Recompte de l'1-O, en un centre de Tarragona ■ J.F.

causa impulsada per l'entitat Societat Civil Catalana i la fiscalia. Les dues fiances, al Suprem i al jutjat d'instructor 13, van ser aportades per la Caixa de Solidaritat, a través d'aportacions ciutadanes, i davant el perill que el Tri-

bunal de Comptes no acceptés les fiances dels jutjats penals, van iniciar una campanya la setmana passada per recollir més donacions que, segurament, serviran per cobrir altres fiances judicials d'independentistes represaliats.

mobles. La fiscal detalla que actualment es destinen uns 180.000 euros anuals a les quatre oficines d'expresidents que existeixen.

Per la fiscalia, el viatge a Nova Caledònia no encaixa en aquestes funcions i acusa Alay "d'abusar de la seva condició" i de fer pagar a la Generalitat els 4.580 euros que li va costar el viatge, més 337 euros en dietes, a banda dels peatges per anar a la presó de Lledoners, que l'oficina de Puigdemont xifra en 11 euros. L'oficina de l'expresident va denunciar que la fiscal, "directament o indirectament", s'ha gastat en la investigació "molts més diners públics dels que s'acusa Alay d'haver malversat". I que iniciaran "un tràmit legal per demanar explicacions per aquest tipus d'investigacions prospectives a càrrec de tots els contribuents".

Precisament, divendres passat, l'Audiència Nacional va acordar l'arxivament de la causa penal per encobriment contra Alay per haver acompanyat Puigdemont quan va ser detingut a Alemanya el 2018, mentre que els dos agents dels Mossos d'Esquadra que viatjaven amb l'expresident estan a un pas d'anar a judici. També es va arxivar l'acusació contra l'empresari i senador de JxCat Josep Maria Matamala. ■

La instructora, segons la portaveu del Tribunal de Comptes, ha ordenat que els 2,1 milions enviats pel Suprem quedin a disposició del mateix tribunal o siguin transferits al compte de dipòsits i consignacions judicials del departament segon de la secció d'Enjudiciament, que és l'òrgan jurisdiccional comptable al qual correspon el coneixement i resolució del procediment comptable que s'incoï.

Les principals partides d'aquesta liquidació, repetides al Suprem i al jutjat de Barcelona són: l'1,3 milions d'euros que va costar una sala annexa del CTIL, que no es va usar per a l'1-O però sí per a les eleccions del 21-D convocades per Rajoy, i l'1,1 milions d'euros d'unes cartes censals d'Unipost, mai pagades pel govern ni reclamades per la concursal que va liquidar la societat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Bèlgica refusa retornar la tercera euroordre per la immunitat

La justícia belga manté en suspens l'ordre europea contra Puigdemont i Comín en espera del suplicatori

Natàlia Segura Raventós

Brussel·les

La justícia belga no s'atreveix a retornar la tercera euroordre de les autoritats espanyoles contra els exiliats pel cas de la immunitat europarlamentària. De moment, simplement continua deixant en suspens la petició d'extradició contra els eurodiputats de Junts per Catalunya Carles Puigdemont i Toni Comín, en espera que l'eurocambra decideixi sobre el seu suplicatori.

El jutjat d'instrucció ja va paralytizar el procés d'extradició contra ells tot

just després de la sentència clau del Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Però quan el jutge de sala es va mirar el cas a principis de febrer, es va plantejar el dubte de si era necessària l'anul·lació total.

La defensa de Puigdemont i Comín al·legava que la petició del magistrat del Tribunal Suprem, Pablo Llarena, era nul·la perquè ells ja gaudien d'immunitat, però la fiscalia belga s'hi oposava i apostava només per la suspensió de l'euroordre.

Finalment, l'opinió del ministeri fiscal es va imposar a les demandes dels

exiliats, ja que el jutge va decidir congelar el cas divendres passat i ajornar el judici *sine die* fins que el Parlament Europeu es pronunciï sobre l'aixecament o no de la immunitat a Puigdemont i Comín.

Puig l'afronta

Com que no decau l'euroordre, l'exconseller Lluís Puig sí que haurà d'afrontar ara la petició d'extradició per malversació. De fet, ja tenia prevista una vista el 24 de febrer, en què defensarà la seva innocència. En una entrevista recent a El Punt Avui, Puig assegurava que els belgues "no trigaran

Puigdemont, Ponsatí i Comín, al Parlament Europeu ■ ACN

gaire" a fer la sentència.

De tota manera, es pot recórrer contra la decisió del jutjat de primera instància al tribunal d'apel·lació i, després, al de cassació. Puig calcula que com a molt d'hora hi hauria una resolució definitiva a finals de maig.

Mentre Puig lluita per no ser extradit a l'Estat espanyol, Puigdemont, Comín i també Clara Ponsatí batallaran en els pròxims mesos per evitar que la

cambra europea els retiri la immunitat que impedeix a Bèlgica jutjar-los. La situació de l'exconsellera d'Educació és més complexa, perquè de moment el Regne Unit no ha deixat en suspens la seva euroordre, però el Suprem ha demanat a l'eurocambra que li retiri la protecció de totes les maneres.

Per ara, el seu cas no ha arribat a la comissió d'Afers Jurídics, que ja gestiona conjuntament el

dossier de Puigdemont i Comín. Si no decideixen integrar Ponsatí amb els seus companys de partit i que sigui també un búlgar ultraconservador i racista qui faci la proposta del suplicatori, seria una eurodiputada de l'Esquerra Unitària Europea la ponent encarregada de la petició per a l'exconsellera, segons fonts pròximes a l'òrgan parlamentari.

Un moviment que sospesaran els membres de la comissió, que ahir va passar a presidir un eurodiputat de Ciutadans. Amb el *Brexit*, Adrián Vázquez ha obtingut la cadira que ocupava una eurodiputada britànica i que, pel repartiment intern entre partits, corresponia als liberals de Renovar Europa, grup en què s'integra Cs.

Amb tot, la decisió sobre Ponsatí no s'adoptarà en la reunió de la comissió d'avui perquè els documents del suplicatori encara no han arribat, segons parlamentàries. Per tant, aquest primer pas no es resoldrà fins a la pròxima trobada del març. ■

21 DE FEBRER
MASELLA

FLAIXBAC

VA PARIR DE NEU 2020

VINE A VEURE'NS EN DIRECTE!
T'HI ESPEREM AMB REGALS I MOLTA NEU!

EL MATÍ
I LA MARE
QUE EL
VA PARIR